

AİLENİN ÇEVRESİNDEKİLER ne yapabilirler?

Songül'ün öğretmeni Songül için endişe etmeye başlamıştı. Bayan Çetin'lerle aynı binada oturan bir annenin anlattıklarını hatırladı birden: Bir gün gürültü duyduğunu ve ertesi gün bayan Çetin'in yüzünde morluk olduğunu söylemişti. Veli toplantısına ise sadece bay Çetin gelmişti. Bu olaya nasıl yaklaşabilirdi şimdi? Bayan Çetin'le nasıl konuşabilirdi? Öğretmenin çaresizliğini garip karşılamamalyız. Böyle bir durumda dışarıdan birinin yardım etmesi kolay olmayabilir. Belki o komşunun duydukları ve gördükleri bir kez olmuştur. Belki dayak değil de kendini bir yere çarpmıştır. Üstelik başkalarının özel hayatına karışma hakkını kim ona veriyor ki?

Aile içi şiddet toplumda bir tabudur, üzerine konuşulmaz. Bu sadece şiddeti yaşayanlar için değil dışardan aileler, çocuklar, eğitimciler, öğretmenler için de geçerlidir. "Ailede olanlar özel olaylardır" anlayışından dolayı insanlar karışmaya cesaret edemez ve istemez. Sonuçta herkes evinde yaptıkları hakkında, dışardaki kimseye hesap vermek istemez. Aslında bu davranış ve tutum doğrudur, fakat şiddetin olduğu aile ortamlarına dışarıdan olan herkesin karışma zorunluluğu vardır. Bu zorunluluk tüm kuşku ve tereddüte rağmen geçerlidir. Her kimse başka bir ailede şiddet uygulandığını duyar ya da görür ise bazı yardım girişimlerinde bulunmalıdır. Bu onların insanlık görevi olmalıdır.

Sabırlı ve duyarlı yaklaşmak

Aileyi şiddette karşı koruma amaçlı bir çok imkan vardır. Bu yardım imkanlarından herhangi birisi diğerlerinden daha iyidir denilemez. Her şeyden önce acele etmemek, ağır ve duyarlı adımlarla yaklaşmak çok önemlidir.

- > Şiddete maruz kaldığınızı düşündüğünüz anneyle konuşmaya çalışın. Konuşmanızda gözünüzde çarpanları ya da kaygılandığınız şeyleri kendisine söyleyiniz: "Çocuğunuz çok üzgün görünüyor! Siz iyi misiniz? Her şey yolunda mı? Son zamanlarda sizin evden çok sesler geliyor, birisine bir şey mi oldu?" gibi sözlerle konuyu açabilirsiniz.
- > Eğer o anne size açılmıyorsa, sorularınızla daha çok üstelemeyin. Küçük düşürücü değerlendirmelere kalkışıp akıl vermeye çalışmayın. Yapacağınız öneri tarafsız olmalıdır, örneğin "Durmunuz iyi değilse eğer, yardım alabilirsiniz" diye öneride bulunabilirsiniz.
- > Konuştuğunuz anneyi bir danışma bürosuna gitmesi yolunda cesaretlendirin. Bu durumda verebileceğiniz bir adres veya telefon numarası varsa çok iyi olur.
- > Bu konuşma teklifini, konuştuğunuz kişi ilk seferde size açılmasa da tekrarlayın.
- > Anneye ve çocuğuna tekrar bir şiddet anında kapınızı açın: "Tekrar bir tehdit ya da şiddet anında bana gelebilirsiniz." deyin.
- > Eğer size çocuğunuz bu durum içinde kalması çok tehlikeli geliyorsa Gençlik Dairesine (Jugendamt) başvurabilirsiniz. Gençlik Dairesi bu durumda çocuğunuzun tehlikede olup olmadığını kontrol edip, gerekirse bir tehlike durumunda, çocuğunuzun koruması için gerekli önlemleri alacaktır.
- > Ani bir şiddet anında, şiddet yaşayan karşı cinslere bile, mutlaka hemen polisi arayınız.

Aile içi şiddet durumunda KİM YARDIM EDİYOR?

Federal Almanya çapında kadınlar, çocuklar ve erkekler için birçok yardım yerleri vardır. Şiddete maruz kalmayıp da sadece tanık olanlar, yardım etmek isteyenler de bu danışma yerlerine başvurabilirler:

- > Erziehungsberatungsstellen (Eğitim danışmanlığı)
- > Familienberatungsstellen (Aile danışmanlığı)
- > Frauenhaus (Kadın sığınma konağı)
- > Kinderschutzhotline (Çocuk koruma telefon hattı)
- > Jugendamt (Semtinizdeki gençlik dairelerine tüm sorularınızı yönltebilirsiniz)

Size en yakın aile danışmanlık merkezini www.bke.de İnternet adresinden bulabilirsiniz.

Zor durumda ve derdi olan çocuklar ya da gençler için yardım ve danışmanlık:

Nummer gegen Kummer – Ücretsiz telefon hattı
Telefon: 0800 / 111 0 333
Bundesgeschäftsstelle der Kinderschutzzentren
(Federal Almanya Çocuk Koruma Merkezleri Genel Merkezi)
www.kinderschutz-zentren.org

Reşit bireyler için yardım, danışmanlık ve bilgi:

www.frauen-gegen-gewalt.de
Almanya çapında tüm kadın danışma merkezleri hakkında bilgilendiren internet sayfası. Posta kod numaranızı vererek en yakın danışma bürosunu bulabilirsiniz.
www.frauenhauskoordinierungsstelle.de
Bu internet sayfasında en yakınınızda sığınabileceğiniz Kadın sığınma konağının irtibat numarasını bulabilirsiniz.
www.gewaltschutz.info.de
Bu internet sayfasında aile içi şiddete karşı hukuksal bilgiler bulunmaktadır ve bu bilgiler Türkçe'de okunabilir.

Şiddet kullanan suçlular için danışma ve yardım:

Bundes-Arbeitsgemeinschaft Täterarbeit Häusliche Gewalt (BAG TÄHG) e.V.
Telefon: 05 11 / 12 35 89 10, www.taeterarbeit.com

Türkiye'den bu konuyla ilgili internet sayfası:

www.aileicisiddet.net

Şiddetsiz yaşama hakkı

İlk yardım:
Polis: 110
Şiddet anında şiddeti yaşayan ya da görenler tarafından polis çağrılabilir. Polisin bu konu hakkında eğitilmiş elemanları vardır.
Polisin şiddet anında yapabilecekleri:

- > Şiddet kullanan eşi en fazla 14 günlüğüne evden uzaklaştırır („wegweisen“).
- > Geçici olarak tutuklayabilir.
- > Gelecek için suçluya yasak koyabilir. Bu yasaklar yaklaşıma ve konuşma yasağıdır.

Çocukların ve gençlerin hakları:

- > Her çocuk şiddetsiz bir eğitim görme hakkına sahiptir. Medeni Kanunda yer alan bu çocuk hakkı ikinci sayfada yer almaktadır.
- > Gençlerin ve çocukların eğitimi ve sağlığı tehlikeye düştüğünde, korunma hakları vardır. Sosyal Kanuna göre çocuk ve gençlerin korunması Gençlik Dairesinin görevidir. Gençlik Dairesi bu anlamda tehlikeyi ölçmek ve gereken yardımı sunmakla görevlidir. Çocuk yuvası gibi bağımsız kuruluşlar çocuğunuzun koruma görevine katılmak zorundadırlar. Çocuğunuzun gelişimini ve sağlığını bozan herhangi bir tehlikede Gençlik Dairesine haber vermek mecburiyetleri vardır. Vermedikleri takdirde suçlu durumuna düşerler. Gençlik dairesinde isim vermeden de sorularınıza yanıt bulabilirsiniz.

Gefördert durch
Bundesministerium
für Familie, Senioren, Frauen
und Jugend

Herausgeber:

Arbeitskreis
Neue Erziehung e.V.

Autorin:
Diana Engel

Co-Autorin:
Meryem Ertop

Gestaltung:
Typoly, Berlin
www.typoly.de

Druck:
Variograph Druck- &
Vertriebs GmbH

Alle Rechte beim
Arbeitskreis
Neue Erziehung e.V.
Berlin

1. Auflage 2009

Bestellung:
030-259 006 - 41
ane@ane.de
www.ane.de

Çocuklarımızın ağız utanç ve korkuyla kilitlenmesin

Songül ilkokul üçüncü sınıfa gidiyordu. Sınıf arkadaşı Nadja onu doğum gününe davet etti. Songül şimdi ne yapacaktı? Kendisi davete giderse o da arkadaşlarını doğum gününe davet etmek zorunda kalırdı. Evdeki durumu ise kimsenin bilmesini istemiyordu: babasının annesini dövmesi onu hem çok korkutuyor hem de çok utandırıyor. Songül, kimseye derdini açıp konuşamıyordu. Annesi devamlı "Sakın kimseye anlatma yoksa seni çocuk esirgeme yurduna verirler" diyordu. Arkadaşlarının dahi bilmelerini korkuyor ve "Anlatırsam benimle dalga geçip, bana gülerler, beni aşağılarlar" diye düşünüyordu. Bu yüzden Songül, Nadja'nın davetini geri çevirdi. Bu karar ilk aşamada Songül'e bir çözüm gibi gözüke de, aslında gerçek bir çözüm değildi: sadece onu arkadaşlarından uzaklaştırıyordu.

Aile içi şiddet yaşayan çoğu çocuk, anne ve babasının tavırlarından hem korkar hem utanır. Korku ve utanç ise çocuğunuzun gelişimini engelleyen faktörlerden ikisidir. Aile içinde tanık olduğu şiddet çocuğunuzun güven duygusunu, emniyet gereksimini ve özgüvenini kökten sarsar. Songül'ün yaşadıkları nihayet sokakta veya otobüste değil; huzur ve güven duyması gereken yerde olmaktadır, yani evinde! Bu korku ve utanç çocukların birilerine güven duyup açılmalarını daha çok engeller ve kendi dertleriyle yalnız kalmaya zorlar. Çocukların kendi kaygıları üzerine konuşabilmesi ise çok önemlidir. Çevrenizde herhangi bir çocuk kaygılı ya da sıkıntılı görünüyorsa ona konuşma imkanı sunun. Çocuğunuzun yaklaşımında ona verdiğiniz sinyal şu olmalıdır. "Duyularını ve yaşadıklarını anlatma hakkın var. Korkularıyla yalnız kalmak zorunda değilsin". Tabi bunu yaparken samimi ve sabırlı olmanız gerekiyor. Çocuk içinde bulunduğu durumu sizinle paylaşmak istemiyor da olabilir. Bu durumda gerekirse, çocukla beraber kime güven duyabileceğini, duygularını anlatabileceğini düşünebilirsiniz.

Aile içi ŞİDDET nedir?

Songül'ün annesi bayan Çetin bir yıldır dört saatliğine bir pastahane çalışmaktaydı. Eşi bay Çetin bu çalışmaya pek taraftar olmasa da iş bulma kurumunun bu işi zorunlu kılmasına karşı çıkamamaktaydı. Bayan Çetin bugün işinden bir saat geç çıkmak zorunda kalmıştı. Annesinin gecikeceğini fark edince Songül hemen annesinin sabahdan hazırladığı yemeği ısıtıp masayı kurmuştu. Daha geçenlerde babası, yemek, istediği saatte hazır olmadığı için annesine bağırıp yemek tabağını yere çarpmıştı. Belki yemek zamanında hazır olursa babasının kızgınlığından kurtulmak mümkün olabilirdi. Ama öyle olmamıştı. Bayan Çetin kapıdan içeri girdiğinde babası kızabilmek için başka bir neden bulmuştu. Bu sefer ki neden bayan Çetin'in kendisini aldattığı iddiası idi. Bay Çetin bayan Çetin'e hiç bir konuşma hakkı vermeden üzerine yürüyüp Bayan Çetini yatak odasına sürükledi. Songül mutfakta annesinin çığlıklarını duyuyordu. Songül 9 yaşında ve evde annesinin yaşadığı bu şiddetle sürekli abisi Orhan'la beraber tanık olmak zorunda kalmıyordu. Bu yaşadıkları aile içi şiddet idi. Dokuz yaşındaki Songül bu yaşadıklarının böyle tanımlandığını bile bilmiyordu. Tek bildiği şey, babasının sürekli aşırı öfkelenmesiydi ve bu öfkeden ya evdeki eşyaların ya da annesinin zarar görmesiydi. Bayan Çetin kocasının şiddetinden yakınıyordu fakat çocukları dövmüyor diye de şükrediyordu. Ama bilmiyordu ki, çocuklarının gördüklerinin yaşamakla eş anlam taşıdığını. Çocuklar her seferinde anneleri ve kendileri adına korku duyuyorlardı.

Bu Veliler Mektubunda konumuz birlikte ya da ayrı yaşayan eşler arasındaki yaşanan şiddet. Bu alandaki kavramın adı "aile içi şiddet" olarak tanımlanmakta. Bu tanımlama sadece dayacağı değil aşığılamayı, tehdit etmeyi de kapsar. Şiddet yaşayan insanların yetişkin ya da küçük her zaman yardıma ihtiyaçları vardır. Çocuklar gördükleri şiddetten çok büyük ruhsal zarar görürler. Şiddet dolu bir aile ortamında güvenlik ve koruma yoktur. Ama, sağlıklı bir gelişim için çocukların buna ihtiyacı vardır.

Bu mektupta sizlere şiddetten çıkış yollarını göstermek istiyoruz. Bu yolu görmek ve bu yoldan yürümek kendiniz ve çocuklarınız için büyük önem taşır. Şiddet yaşayan veliler, yaşadıkları şiddetten nasıl kurtulabilirler? Bir çocuğun şiddet ortamında büyüdüğünü gören diğer veliler, komşular, eğitimci, öğretmenler bu konuda nasıl etkin olabilirler?

Eşler arası şiddetin yüzleri

Birçok kadın aile içi şiddeti değişik biçimlerde yaşıyor. Bu şiddet şekilleri beş bölüme ayrılmaktadır ve birinden diğerine geçiş çok akıcı bir şekilde gerçekleşmektedir. **Bedensel Şiddet:** Vurmak, iteklemek, boğmak, fiziksel acı veren tüm davranış biçimlerini kapsar. **Cinsel Şiddet:** Cinsel eyleme zorlamak ve tecavüze kadar giden eylemleri kapsar. **Ruhsal Şiddet:** Sözlerle tehdit etmek, aşağılamak, onur kırmak, baskı yapmak şeklindedir. **Ekonomik Şiddet:** Kadının çalışmasının yasaklanması, çalışıyorsa parasının elinden alınması, kadınların ev harcamalarının sürekli eşleri tarafından denetlenip aşırı kısıtlanması ve baskı altına alınmasıdır. **Stalking:** Ruhsal baskının başka bir şeklidir. Bu tür şiddeti eşler boşanma ve ayrılma eylemlerinde bulunduğu yaşamaktadır. Bu şiddet türü; gözetlemek, yollarda ve telefonla rahatsız etmek, pusu kurmak gibi eylemleri kapsar.

Velilerin SORUMLULUĞU nerde başlar?

Tüm anneler ve babalar çocuklarına iyi bir anne baba olmak ve evlatlarını korumak, desteklemek ister. Tabiki her ailede tartışma yaşanır. Ve hatta bazı birliktelikler gürültülü de geçebilir. Tüm bunlar olabilir fakat önemli olan tartışma esnasında dürüst ve adil olmaktır. Çocukların ebeveynlerini dürüstçe tartışırken görmeleri çocuklar için öğreticidir. Böylelikle yaşadıkları dürüstçe bir tartışmayı örnek alıp kendi hayatlarında da bunu uygulayabilirler. Bazen eşler arası bir tartışma şiddete dönüşebiliyor. Tartışmanın şiddete dönüşmesi her sosyal tabakada, meslekte, her kültürde ve dinde görülmekte. En çok yaşanan durum, kadının eşi tarafından dövülmesi. Bu durumdan en çok etkilenenlerse yine çocuklardır.

Çoğu kez şiddet, hayatta birçok şeyin birden değişmeye başladığında, ya da aileler büyük problemlerle karşılaştıklarında görülmektedir. Eşler arası şiddetli alköl, işsizlik veya baş edilmesi zor olan sorunlar körükleyebilir. Gerçek nedenleri ise kendi yaşadığımız örneklerden kaynaklanmaktadır. Eğer bir insan kendi gelişiminde dayak atarak olayların üstesinden gelmesini öğrenmiş ise, o kişi zor durumlarda dayak atmaya baş vurabilir ama baş vurmamak zorunda değildir. Bu kararı değiştirebilecek ilk düşünce sağlıklı bir aile için dayağın atılmaması gerektiğine inanmak olabilir. Bu konuda yardım almak çok önemlidir. Sadece dayak atılmayan sağlıklı bir aile ortamını kurmak isteği yetmeyebilir, çünkü yıllarca uygulanan bazı kurallar, töreler inancımızı zorlayabilir. Her şeye rağmen şiddetsiz bir aile düzenine geçişi başarmak da başaramamak da şiddet uygulayan kişinin kendi sorumluluğundadır. Bu konuda yardım alabileceğiniz danışma büroları en son sayfada bulunmaktadır.

Ertesi gün Songül okulda dersi dinlerken birden aklına önceki gün evde olanlar gelince öğretmenini dinlemeyi bıraktı. Aklından bin bir türlü şey geçiyordu. Annesini korumak için ne yapabiliirdi, sorusunu düşündü önce. Sonra bir hayal dünyasına daldı. Orda her şey güzeldi. Annesiyle beraber çok güzel bir evde çok mutlu yaşadığını düşünüyordu ve üstelik arkadaşları onu evlerinde ziyaret ediyordu. Birden, birilerinin kendisini çağırdığını duydu. O kişi öğretmendi, hemde yanbaşına dikilmiş bekliyordu. Sanki Songül'ün her geçen gün hayal dünyasına dalması çoğaltıyordu diye düşündü öğretmeni. Ev ödevlerini tam yapamıyordu ve derste düş kurduğu için dersi takip edip anlatılanları anlayamıyordu.

Songül gibi evde şiddet yaşayan çocuklar sırtlarında çok büyük bir yük taşımaktalar. Bu aldıkları yük sadece ailedeki şiddeti durdurmak isteği ve sorumluluğu değil aynı zamanda gördükleri şiddeti yaşadıkları korkuyu kimseyle paylaşamamalarıdır da. Çocukların bu iç dünyaları her zaman dışardan görülmeyebilir. Bu taşıdıkları yük çocuklar için çok ağırdır. Çözüm yolları aramak, sır tutmak ve hatta kavga anında annelerini korumaya kalkan çocuklar kendilerini de tehlikeye atmaktadırlar. Birçok çocuk kendini yaşananlardan sorumlu tutar ve kendini suçlu hisseder. “Babam anneme benim yüzümden kızdı” der ve bu suçluluk duygusuna bin bir türlü neden bulur. Bu çocuklara çok açık ve belirgin bir şekilde anne ve babanın “sen suçlu değilsin” demesi çok önemlidir. Bu sözleri çocuğa evdeki şiddeti bilen diğer insanların da söylemesi çok yararlı olur.

Çocukların FAYDALI ÖRNEKLERE ihtiyaçları var

Songül'ün iki yaş büyük abisi Orhan eve çok gergin ve evin dış kapısını çarparak girer. Orhan çantasını ceketini bir kenara atarak oturma odasına gelir. Songül'ün dizisini seyrettiğini gördüğü halde, maç seyretmek için programı değiştirir. Ayaklarını masaya uzatarak Songül'e emirler savurmaya, bağırpıp çağırma başlar. Orhan kardeşi Songül'e karşı ezici davranır. Songül'se yaşadıklarından o kadar etkilenmiştir ki kendi isteklerini savunmak için gerekli yürekliliği gösteremez. Orhan'ın hatta Songül'e vurması küçüklükten beri yaşadıkları bir gerçek olmuştur. Orhan şiddete başvurmanın normal olduğunu evde öğrenmiştir. Songül'e ve Orhan'a ailesi başkalarına karşı saygılı olmayı, kırıcı olmamayı, itip kakmamayı öğütüyorlardı. Ve hatta Songül'ü çok sevdiği için, babası Orhan'ın Songül'e emirvaki hitab etmesini yasaklamıştı.

Çocuklar ailelerini iyilikleri ve maalesef kötülükleriyle de kendilerine örnek alıyolar. Evde şiddet yaşayan bir çocuk çoğunlukla ailesini örnek alarak ya şiddet uygulayan, ya da şiddet yaşayan kişi olma ihtimalini taşıyor. Bu çocuklar büyüdüklerinde genel olarak şiddetin içinde yer aldığı ilişkiler yaşamayı seçiyorlar. Veliler kendi sorumluluklarının farkına varıp davranış ve tutumlarını değiştirirse, bu kısır döngü durdurulabilir. Tabiki bugünden yarına tartışma anında çabuk dayağa başvuran bir babadan, kısa zamanda saygın bir ilişki kuran, çocuğuna örnek, iyi bir baba yaratılamaz. Ama o kişi eşine karşı öfkesini frenleyerek soğuk bir bardak su içmeye gider ya da evin etrafında birkaç tur atarsa ona iyi gelir.

Çocukların şiddetsiz bir ortamda eğitilip gelişmeye yasal hakları var:

- > Türkiye’de, Almanya’da ve dünyanın birçok ülkesinde çocukların şiddetsiz bir ortamda eğitilip gelişmeye yasal hakları var (§ 1631 BGB Alman Medeni Kanunu). Fiziksel ceza, cana zarar vermek ve ruhi engellemeler yasal olarak yasaktır.
- > Bir çocuk tehlikeyle karşı karşıya ise, şiddet ile iç içe yaşıyorsa Aile Mahkemesi (Familiengericht) o çocuğu korumak için önlemler alır (§ 1666 BGB).
- > Böyle bir durumda Aile Mahkemesi, velileri Çocuk ve Gençlik Dairesinden (Jugendamt) yardım almakla yükümlü kılabilir.
- > Şiddete başvuran ebeveynin, ailenin diğer fertlerinin yaşadığı evi kullanması veyahut eve girmek ya da evin yakınında dolaşması polis/mahkeme tarafından yasaklanabilir (§1666a BGB).
- > Çocuğun ruhsal ve bedensel tehlikeye düşmesi engellenemediği durumlarda, çocuğun ebeveynlerinden ayrılması mahkeme tarafından önerilebilir (§ 1666a BGB).

Suskunluk ve çaresizlik DUVARINI AŞMAK

Songül'ün babası, annesi bayan Çetin'i dövdükten sonra evden sinirli bir şekilde kapıyı çarparak çıktı. Orhan babasını ne kadar çok sevse de böyle olaylar olduğunda babasından nefret ediyordu. Bilgisayar oyunu oynayarak duyduklarını ve gördüklerini unutmaya, içindeki öfkeden kurtulmaya çalışıyordu. Songül annesinin yanına gidip onun gözlerine baktı. Sanki “Gidelim buradan diyordu”. Ama annesi kızının mutsuzluğunu görünce birden kendini toparlayıp Songül'ü teselli etmeye çalıştı.

Şiddet yaşayan kadınlar çoğunlukla kendilerine yapılanları kimseye bildirmezler. Her seferinde bir gün geçer ümidi vardır. Ve hatta “beni dövüyor ama aslında iyi bir baba” tesellisiyle senelerce şiddetin içinde yaşarlar. Şiddetli ve zorba bir baba gerçekten iyi bir baba olabilir mi?

Songül'ün annesi birçok kez ayrılmayı düşündü fakat her seferinde korkuları bir duvar gibi önünde duruyordu. Korkuları ona şunları diyordu “Herkes ne der”, “Kendimi koruyamam, gücüm yok”, “İki çocukla ne yaparım”, “Dört saatlik işten nasıl geçiniriz”, “Almancam yetersiz, kime derdimi nasıl anlatırım, ...”. Tüm bu düşüncelerle bayan Çetin'in eli ayağı bağlanıp kalıyordu. Yakın çevrelerinde kadın sığınma konağına giden bir bayan hakkında, aile içinde konuşurken “kötü kadın” diye anlatıldığı aklından geçiyordu. Ne yapabiliirdi ki?

Kadınlar şiddete boyun eğdikçe şiddet kullanan eşler değişmek için kendini zorlamaz. Bazen ayrılmak, şiddeti durdurmanın tek yoludur. Çocuklarınızı, kendinizi, korumak ve onlara güvenilir sağlıklı bir aile ortamı sunmak istiyorsanız, ayrılmak tek çareniz olabilir. Bazen şiddet kullanan eşlerle birlikte bir çıkış yolu bulmak mümkündür. Bu çıkış yolunun dışardan yardım almadan gerçekleşmesi çok ender rastlanan durumdur. İçinde bulunduğunuz suskunluktan aileden yada dost çevrenizden birine anlatarak, danışma bürolarına giderek, ya da polisi çağırarak kurtulma imkanınız var. Seçiminiz hangisi olursa olsun bilin ki içinde yaşadığımız suskunluktan çıkmanın ilk adımını atmış olursunuz.

Anneler aile içi şiddet durumunda ne yapabilir?

- Aile içi şiddet yaşıyorsanız bilin ki bu şiddeten kurtulmanın yolları var:
- > Önce yaşadığınız şiddeti güvenip anlatabileceğiniz kim var, onu düşünün
- > Bu alanda profesyonel çalışan danışma bürolarında sorularınıza yanıt ve yardım bulabilirsiniz. Bu konuyla ilgili çalışan yerlerin adresleri ve telefon numaraları, ilk yardım numaraları son sayfada bulunmaktadır.
- > Ayrılmayı göze alsanız da almanız da çocuğunuz için mutlaka gerekli yerlere yardım için başvurun.
- > Çocuğunuzla çalışan eğitimcilere, öğretmenlere ve diğer insanlara çocuğunuzun yaşadıklarıyla ilgili bilgileri verin. Ona göre çocuğunuzun yardımcı olabilsinler.
- > Gençlik Dairesine danışın (Jugendamt). Orada sizi bilgilendirip yardım edeceklerdir. Başvurunuzu isterseniz telefonda isminizi vermeden de yapabilirsiniz.
- > Ani ve tehlikeli tehdit anlarında bir kadın sığınma konağında ya da bir sığınma evinde kalacak yer bulabilirsiniz.
- > Eğer ani tehlikede kalırsanız polisi arayınız. Telefon numarası: 110.

BABALARIN da yardıma ihtiyacı var

Yaşamın herhangi bir döneminde, gücümüzü aşan zorluklarla karşılaşsak, yardım almaktan çekinmeyelim. Unutmamamız gerekir ki, bu bizim zayıflığımızın simgesi değil, kendimize, çocuklarımıza karşı taşıdığımız sorumluluğun, gücümüzün simgesidir.

Bay Çetin bir kilo baklavayla eve gelir. Sanki dün olanlardan pişmandır. Herkesin baklavayla sanki günüllerini almak ister, çocuklarının ve eşinin. Gelen baklava ne Orhan'ın ne de Songül'ün ilgisini çeker ama babalarından korktukları için kalkıp odadan çıkma yürekliliğini gösteremezler. Songül ile Orhan bu senaryoyu çok yaşadıkları için bu tür olayların karşısında sevinemiyorlar ve babalarını da ciddiye alamıyorlardı. Ama bunu babalarına asla söylemezlerdi. Babaları bugüne kadar onlara karşı bayan Çetin'e gösterdiği öfkeyi gösterme-se de Songül ile Orhan babalarından çok korkuyordu.

Dayak atan babalar en çok istedikleri şeyi, yani güzel mutlu huzurlu bir aileyi, şiddet uygulayarak ellerinden geçirirler. Her yaşanan şiddet olayında, her konuşmaları kötü sözde, aileden uzaklaştıklarını hissederler. Çocuklarının kendilerine güvenmesini beklerler. Ama çocuklar doğal olarak yaşadıkları şiddetten sonra babalarına karşı korku ve güvensizlik hissederler. Böyle durumlarda babalar hayal kırıklığına uğrayıp öfkelirler. Kim bilir, belki kendi babaları da aynı şeyleri yapmıştı. Belki başka türlüünü görüp öğrenmediler. Böyle bir durumda hissedilen öfkeyi kontrol altında tutmak zor olabilir. Ama kimse bu yolu yalnız gitmek, katedip başarmak zorunda değil. Uzun zamandan beri artık şiddete başvuran erkekler ve babalar için de baş vurabilecekleri profesyonel yardım ekipleri var. Bu yardımları, ayrılık anındaysanız da, alabilirsiniz. Sonuçta unutmayın ki kendi annelerimizden babalarımızdan görüp öğrendiklerimizi kayıtsız şartsız uygulamak zorunda değiliz. Kendimize, çocuklarımıza, eşimize zarar veren davranışlardan bilinçli bir şekilde uzaklaşıp kendimize yeni davranışlar edinebiliriz. Her şey sizin elinizde. “Şiddet kullanmadan aile yaşantımı sürdüreceğim!” kararını verenler, ailelerini ve kendilerini korurlar. Ve bu kararı sizden başka kimse veremez! Unutmayalım: kaba kuvvete başvurmak yasal yünden de suçtur. Bu suç polis ve mahkemeler tarafından takip edilir.